

—Como xorde a idea de facer un libro de fotografía, dedicado ao Parque Nacional das Illas Atlánticas de Galicia?

—A verdade é que é unha idea que levaba moito tempo pensando, pois canto máis coñecía cada arquipélago, máis me sorprendían. A maioría da xente coñece as illas Cíes e Ons, porque na tempada turística funciona un transporte regular. E aínda que hai algúns empresas que se dedican a facer visitas a Salvora e Cortegada, o seu público aínda é minoritario. A miñ encántame as paisaxes mariñas e as nosas illas, que son unha verdadeira xoia, e tiña ganas de mostralas ao público, así que aproveitei unha convocatoria de axudas da Consellería de Medio Ambiente para accións relacionadas co Parque, para facelo.

—Este é o seu segundo libro de fotografía, e o mar volve ser protagonista...

—Apaixóname o mar, non canso de fotografalo, é cambiante..., non hai dúas fotografías iguais do mar. Desde neno, o meu mundo foi a ría de Vigo, os mariñeiro, os bateiros..., e os meus intereses en fotografía xiran moito en torno á nosa costa, os barcos, os traballadores do mar e á cultura mariña, en xeral. É un mundo que me ten atrapado.

—Supón que o máis difícil foi seleccionar o material para publicar, porque terá feito miles de fotografías.

—Si; isto é sempre o máis difícil, sobre todo coas cámaras digitais, pois disparas moito sobre o mesmo motivo, e logo tes que seleccionar o mellor encadre, elixir a foto que ten mellor luz ou contén un detalle de interese... E, despois, está tamén o traballo de sintetizar todo o discurso narrativo; ou sexa, escoller unha ou outra foto para que o retrato sexa completo, buscando as imaxes con maior forza expresiva, unhas veces, e outras introducindo fotos más descriptivas e con maior carga de información. Tratábase de dar a coñecer tanto os valores paisaxísticos como ambientais, históricos e turísticos do Parque, polo que o labor de síntese foi grande.

—De feito, incluso hai fotografías submarinas.

—Era obrigado facer fotografías submarinas, debido á importancia da biodiversidade do medio mariño no Parque. Como son afeccionado ao submarinismo, non foi complicado. O fondo do mar é outro mundo apaixonante.

—Unha das fotos é dun mergullador extraíndo navallas nas Cíes. Que foi o que a motivou?

—Polo momento, en augas deste Parque Nacional a pesca e o marisqueo están permitidos sempre que se faga con artes artesanais e con criterios sostibles. Polo tanto, como actividade económica da que viven as poboacións costeiras, tiña que quedar reflectida neste libro, polo que saín facer reportaxes cos navalleiros e tamén cos percebeiros que faenan nas Cíes.

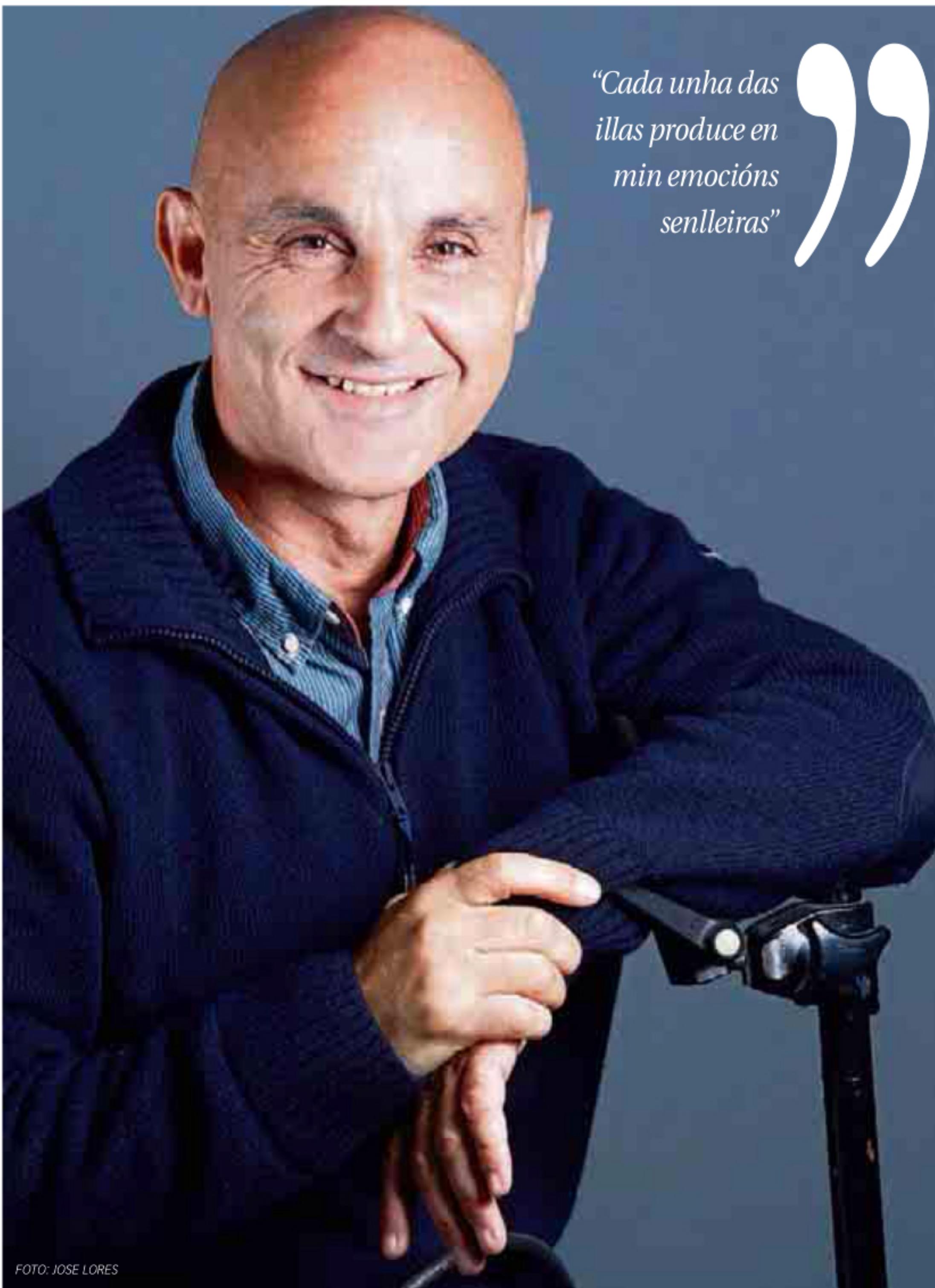

FOTO: JOSE LORES

“Cada unha das illas produce en min emocións senlleiras”

—E para divulgar os grandes valores do Parque, contou coa colaboración de Edurne Baiñas, unha xornalista que traballa no ámbito do turismo.

—Si, Edurne leva anos escribindo sobre o turismo de Galicia e ten o seu propio blog, “Vivir Galicia.” Escribe moi ben e conta as cousas dun xeito moi personal, polo que, sendo ademais a miña parella, quen mellor que ela para poñerles palabras ás miñas fotos? Traballamos xuntos na confección do libro, polo que tivo moito que ver na estruturación dos contidos.

—Ademais, teñen selo editorial propio e editaron o libro en galego, castelán e inglés.

—Así é. O libro editouno a nosa sociedade, Belagua Ediciones. Canto aos idiomas, loxicamente hai que chegar ao maior público posible, e tratándose do único Parque Nacional que temos en Galicia, que é un importante reclamo turístico, era imprescindible que fora tamén en inglés, pois os estranxeiros valoran moito o Parque. Sempre vin turistas chegados de fóranas Cíes, pero este verán chamoume especialmente a atención a cantidade de estranxeiros que había e, entre eles, moita xente nova. Á parte de que nas Cíes e en Ons se ven muitos barcos fondeados con bandeira inglesa, francesa, alemana, irlandesa...

—Vostede, que percorreu as illas por terra, que as rodeu tamén navegando, que as viun desde o aire..., ten preferencia por algún dos arquipélagos? Con que queda de cada un?

—Penso que somos uns privilexiados da natureza por ter estas illas, pero preferencias non teño, porque cada unha me produce emocións senlleiras e me cautiva por razóns distintas. Tanto de Cíes coma de Ons ncántanme os seus acantilados cara ao Océano. O mar pega moi forte neles, e excavou furnas impresionantes, como a do Buraco do Inferno de Ons. Ademais, é unha gozada mergulla nas Cíes ou en Ons. De Ons quedome tamén co seu ambiente de via. Cortegada é pequena, o seu bosque ten gran valor, pero a miñ o que máis me gusta dela é ver traballar os mariscadores, pois está rodeada de bancos marisqueiros. A illa de Salvora e todo este arquipélago é, se cadra, o que máis me fascina, e recoméndalo visitalo a todo o mundo. En ningún outro sitio sentín o illamento como en Salvora. Excepto un espazo en torno ao antigo poboado, é unha illa practicamente descuberta, pelada, chea de enormes pedras redondeadas pola auga, o vento e o sal... Todo o seu arredor son illotes e penedos perigosos para a navegación, pero con moito encanto —hai lendas que explican os seus nomes— e isto é o máis descoñecido do Parque, pois, agás os pescadores, a xente da zona que ten o seu barquiño de lecer e os afeccionados á navegación, o público non ten posibilidade de coñecer estes lugares.

Ricardo Grobas AUTOR DO LIBRO DE FOTOGRAFÍA
“ILLAS ATLÁNTICAS DE GALICIA”

“Apaixóname o mar; non canso de fotografalo”

O fotógrafo de FARO DE VIGO Ricardo Grobas (Vigo, 1962) vén de publicar o retrato fotográfico da maior xoia natural de Galicia, o Parque Nacional Marítimo Terrestre das Illas Atlánticas. Mediante espectaculares imaxes, tomadas desde terra, aire e mar, algunas incluso submarinas, pon de relevo tanto valor ambiental do Parque como os atractivos turísticos e mais as singularidades dos seus catro arquipélagos.

E. B.